

[Bjørn Westh]

Der var jo ikke nogen særlig samarbejdsvillige toner i industriministerens indlæg over for Socialdemokratiet og oppositionen her i Folketinget. Jeg vil nærmere betegne ministerens indlæg som en del vilde kølleslag, der ikke lover godt for udmøntning i en større produktion end den, vi har i dag, og det trænger vi meget til.

Jeg synes, ministeren glemte at omtale, at det faktisk er vanskeligere at drive en erhvervs politik, når oliepriserne stiger, end når de falder, men alligevel lykkedes det også at holde betalingsbalancen nogenlunde i tømme, selv om vi oplevede fordobling af oliepriserne. Hvor regeringen nu har oliepriser, der har ligget mellem 10 og 15 dollars, havde vi oliepriser på omkring 35 dollars pr. tønde. Alligevel har regeringen 32 mia. kr. i betalingsbalanceunderskud, alligevel skriver aviserne om fiasko på de største eksportmarkeder. Eksporten går ned, skriver aviserne om dystre udsigter for dansk eksport, ordretilgangen kommer ikke; alligevel tillader ministeren sig her at anklage den tidligere regering for ikke at have ført en tilstrækkelig effektiv politik. Vi havde ikke nær de samme gode vilkår. Det er ikke Danmark, der bestemmer renten i USA, men det kunne man nærmest få indtryk af, når man hører ministeren omtale renteutviklingen, men man sætter altså ikke renten ned i USA, hvis man sparer på udgiften til efterlønsmodtagerne i Danmark. Når den nominelle rente er faldet i Danmark, skyldes det vel nærmere, at den er faldet i udlandet, men i øvrigt er realrenten i Danmark jo ikke faldet; den er stadig væk høj og er stigende på trods af, at man sagde, kartoffelkuren ville få den til at falde.

Derfor synes jeg, det var kedeligt, at industriministeren kom med dette angreb i en diskussion, hvor vi skulle prøve at samle os om at skabe en større produktiv sektor i Danmark. Det er jeg enig i at vi skal, men hvad har regeringens politik ført til? Ja, man siger, at der er ansat 185.000 flere, man siger, der er investeret en masse penge, men man eksporterer altså mindre og sælger mindre. Der må være et eller andet, der ikke hænger sammen, bl.a. at produktiviteten ikke stiger så meget, som den gjorde tidligere under socialdemokratiske regeringer. Så det var kedeligt, at vi ikke kunne få en lidt mere konstruktiv debat på dette område.

Jeg synes også, det var en arrogant bemærkning, når der blev sagt, at man jo kan læse i aviserne, hvad ministeren mener om, hvor mange penge der skal sættes af. Ministeren har sendt 100 siders skriftligt materiale til Folketinget, men har altså ikke villet ulejlig sig med at oplyse, hvor mange penge der skulle sættes af til dette, og hvor mange der skal spares andre steder.

Hr. Flemming Hansen har jo redegjort for, hvor mange gange denne regering har sat flere midler ind, men vi kan jo se på de tørre tal i statistikkerne, at Industriministeriets budgettal hvert år er faldet alligevel, for godt nok lægger man meget flot ud, men bagefter går man hen og sparer. Det teknologiske udviklingsprogram, der skulle være et tigerspring, blev til et hop på stedet, som en eller anden i erhvervslivet udtrykte det på daværende tidspunkt.

Vi synes også, at regeringens holdning til de offentligt ansatte og den offentlige sektor er forkert. Ministeren siger i sin redegørelse: »Det er det private initiativ i virksomhederne, der er afgørende for dynamik og vækst i dansk økonomi.«

Ja, jeg har set, at ministeren er blevet rost for den udtalelse i konservative erhvervs kredse, men i virkeligheden er der jo tale om et æselspark til alle mennesker, der er ansat i den offentlige sektor på uddannelsesinstitutionerne. Hvis de ikke er dynamiske og dygtige, går det slet ikke for vort samfund. Dynamik og inspiration skal komme fra alle dele af samfundet. Man skal lade være med hele tiden at lægge den offentlige sektor for had. Man skal også lade være med at sige, at offentlig virksomhed ikke kan være fornuftig. Regeringen har jo i øvrigt været med til at lave DONG, der vel er en af de største virksomheder i Danmark med statskapital i, og andre eksempler kunne nævnes. Så lad være med at lægge dem for had. Brug deres ressourcer, brug deres energi til også at få dem til at skabe noget mere, f.eks. inden for systemeksport.

Når ministeren ikke har flere penge, end han åbenbart har – vi vil gerne prøve at skaffe nogle flere – kunne vi da ændre de ting, der er gratis at ændre. Vi kunne ændre systemeksportcirkulæret, sådan at statsinstitutioner og virksomheder får adgang til at udnytte deres ressourcer på eksportmarkeder. Vi kunne give offentlige institutioner mulig-